

РЕШЕНИЕ

№ 11000

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в публично заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н.П.Л.

при участието на секретаря Ц.Б.Т.

като разглежда докладваното от Н.П.Л. Гражданско дело № 20221110102064 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ.

Ищецът „В.И.“ ООД излага, че със заповед 913/29.04.2021г. прекратил трудовото правоотношение с ответника на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, поради наложено наказание дисциплинарно уволнение. На основание чл. 221, ал. 2 КТ ответникът му дължал обезщетение в размер на сумата 1 300 лева, при договорен срок на предизвестие 2 месеца по чл. 7 от трудовия договор. Ищецът претендира сумата, ведно със законна лихва от депозирането на исковата молба в съда на 17.01.2022г. до окончателното погасяване. Претендира разноски.

Ответникът С. Б. М. в срока по чл. 131 ГПК не депозира писмен отговор на исковата молба. В първото по делото съдебно заседание оспорва иска като се позовава на установения и в негова полза изпитателен срок.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства намира следното:

По иска с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ:

Страните по делото не спорят и от представения по делото трудов договор № 1482/24.03.2021г. съдът приема за установено, че същите били обвързани от валидно трудово правоотношение, по силата на което ответникът С. Б. М. заемал при ищеца „В.И.“ ООД длъжността „работник, строителство“. Видно от съдържанието на неоспорения трудов договор същият бил сключен като безсрочен такъв (чл. 3) с уговорен в полза на работодателя 6 месечен срок на изпитване (чл. 4). С разпоредбата на чл. 5 от договора страните постигнали съгласие, че основното месечно трудово

възнаграждение на ответника се равнява на сумата 650 лева и се дължи от работодателя между 10-о и 15-о число на месеца, следващ месеца на положения труд. Договорили и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 0.60% за всяка година трудов стаж при този работодател /за всяка година трудов стаж на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия/. С нормата на чл. 7 от сключения трудов договор страните приели, че срокът на предизвестие при прекратяването на трудовия договор след изтичането на изпитателния срок е еднакъв за двете страни съгласно чл. 66, ал. 1, т. 6 КТ и се определя на 60 дни.

Установява се от представената по делото и неоспорена Заповед № 913/29.04.2021г. на ищеца, че работодателят наложил на ответника С. Б. М. дисциплинарно наказание „уволнение“. Уволнителната заповед, била връчена на ответника на 07.05.2021г., от която дата, на основание чл. 195, ал. 3 КТ и чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ, вр. чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ, изявлението на работодателя проявило преобразувателния си ефект на прекратяване на трудовото правоотношение с ответника М.. По делото не се твърди, а и не се установява извършеното уволнение да било отменено, предвид на което съдът приема, че към датата на устните състезания било налице прекратено трудово правоотношение поради наложено на ответника дисциплинарно наказание „уволнение“.

Както бе отбелязано по-горе с трудовия договор бил уговорен изпитателен срок по чл. 70, ал. 1 КТ единствено в полза на работодателя, предвид на което позоваването на ответника на такава уговорка в негова полза е неоснователно. Отделно дори и такава уговорка да бе налице, законът (чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ) въвежда изискване за писмена форма на изявлението за прекратяване на трудовия договор, предвид на което правото на работника по чл. 71, ал. 1 КТ не може да бъде упражнено конклюдентно с „напускане“ посредством неявяване на работа и преустановяване на изпълнението на трудовите задължения, респ. неявяването съставлява нарушение на трудовата дисциплина по чл. 187, ал. 1, т. 1 КТ.

Предвид нормата на чл. 221, ал. 2 КТ при дисциплинарно уволнение работникът дължи на работодателя обезщетение в размер на brutното си трудово възнаграждение за срока на предизвестие. Поради това в правната сфера на дисциплинарно уволнения ответник М. възникнало задължение да заплати на работодателя-ищец обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ.

Съобразно разпоредбата на чл. 71, ал. 1 КТ до изтичане на срока за изпитване страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие. Разпоредбата на чл. 71, ал. 1 КТ установява право, но не и задължение на страната в чиято полза е уговорен срокът на изпитване (в случая - работодателя), да прекрати на това основание трудовото правоотношение без предизвестие. Правото на работодателя

да прекрати трудовото правоотношение с работника по реда на чл. 71, ал. 1 КТ не отнема възможността му при извършено от работника и установено дисциплинарно нарушение да упражни потестативното си право на дисциплинарно уволнение при наличието на предпоставките за това. Ето защо при тълкуване на нормата на чл. 7 от трудовия договор по правилата на чл. 20 ЗЗД във връзка с чл. 71, ал. 1 КТ и във връзка с чл. 3 и чл. 4 от договора настоящият съдебен състав намира, че действителната обща воля на страните била, че в случаите като настоящия, когато трудовото правоотношение между страните се прекратява не по реда на чл. 71, ал. 1 КТ, се прилага уговореният в съответствие с разпоредбата на чл. 66, ал. 1, т. 6 КТ еднакъв и за двете страни 60 дневен срок на предизвестие при прекратяване на трудовия договор без оглед обстоятелството изтекъл ли е срокът за изпитване по чл. 4 от трудовия договор.

При кредитиране на неоспореното заключение на изслушаната по делото ССЧЕ съдът приема, че дължимото от ответника М. обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ възлиза в размер на сумата 1 300 лева. Ответникът не твърди, а и при нарочно указана му от съда тежест на доказване, не е ангажирал никакви доказателства за погасяване на задължението, предвид на което предявеният иск се явява основателен и следва да бъде уважен в пълния претендиран от ищеца размер, ведно със законната лихва от депозирането на исковата молба в съда – 17.01.2022г. до окончателното погасяване.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът. Същият претендира и доказва сторени разноски в размер на сумата 252 лева, от които 52 лева – запланета държавна такса по делото и 200 лева за експертиза. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на сумата 252 лева.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. Б. М., ЕГН *****, да заплати на „В.И.“ ООД, ЕИК 131451059, по предявения иск с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ, сумата **1 300 лева**, представляваща обезщетение поради дисциплинарно уволнение, извършено със Заповед № 913/29.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.01.2022г. до окончателното погасяване, и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **252 лева** – разноски по делото, сторени пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____